

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
Slavonski Brod

Poslovni broj P-538/2024-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji Mirandi Gavrić Jularić, u pravnoj stvari tužitelja MARIA LOVRIĆA, OIB: 17875129246, iz Slavonskog Broda, Andrije Štampara 46, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Miškiću, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika ADDIKO BANK d.d., OIB: 14036333877, Zagreb, Slavonska avenija 6, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Kožul i Petrinović d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave dana 26. svibnja 2026. godine u nazočnosti tužitelja osobno uz punomoćnika, te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, a presude javno objavljene dana 11. lipnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 7., stavka 1. Ugovora o kreditu broj 5140030250-26000074275/2007, sklopljenog između tužitelja i tuženika dana 10.12.2007., a koja odredba glasi: „Korisnik kredita obvezuje se platiti naknadu, a prema Odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,20% (jedanzarezdvadesetposto) jednokratno, unaprijed.”
- II. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877 (pravni slijednik iza Hypo Alpe Adria Bank d.d., a koji je pravni slijednik iza Slavonska banka d.d.), da tužitelju Mario Lovrić, Andrije Štampara 46, Slavonski Brod, OIB: 17875129246, isplati iznos od 1.834,52 EUR (tisuću osamstotridesetčetirieuera i pedesetdvacenta), koja tražbina se zbog ništetnosti odredbe o naknadi za obavljanje bankarskih usluga, ima vratiti tužitelju, skupa s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 21.12.2007. pa do isplate, a koja kamata teče po stopi u smislu čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. prosinca 2007. po stopi od 15%, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem

prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana

- III. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati troškove parničnog postupka u iznosu od 974,54 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako je dana 10. prosinca 2007. godine s tuženikom, u njegovoj poslovnici u Slavonskom Brodu, sklopio Ugovor o kreditu br. 5140030250-26000074275/2007, prema kojem je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio kredit u iznosu od 262.000,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti. Nadalje navodi da ga je člankom 7. stavkom 1. Ugovora tuženik obvezao na plaćanje naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita u visini od 1,2% iznosa kredita, bez da mu je prethodno ili naknadno jasno i nedvosmisleno objasnio svrhu odnosno predočio strukturu navedenih troškova. Tužitelj ističe da se o toj odredbi nije pregovaralo, da je ona unaprijed formulirana od strane banke u tipskom ugovoru, što uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača, protivno načelu savjesnosti i poštenja. Navodi da mu je 20.12.2007. naplaćen iznos od 13.822,19 HRK (1.834,52 EUR) te smatra da je odredba nepoštena i ništetna prema Zakonu o zaštiti potrošača i Zakonu o obveznim odnosima, pozivajući se i na presudu VSRH br. Rev 673/23.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Oспорava potrošačko svojstvo tužitelja te ističe da je sporna odredba članka 7. Ugovora jasna, razumljiva i lako uočljiva, zbog čega smatra da je isključena iz ocjene poštenosti sukladno članku 84. ZZP/03. Tuženik tvrdi da je tužitelj u trenutku sklapanja znao da mora platiti naknadu i koliko ona iznosi, a ista je bila javno objavljena u Tarifi naknada. Naglašava da banka nije dužna detaljno navesti strukturu troškova niti prirodu svake usluge, pozivajući se na praksu Suda EU (predmeti C-224/19 i C-259/19). Također ističe da naplata naknade nije zabranjena propisima i da je uobičajena u bankarskom poslovanju. Konačno, tuženik ističe prigovor zastare potraživanja te osporava pravo na zatezne kamate od dana naplate, smatrajući se savjesnim stjecateljem.
3. U podnesku od 21. veljače 2025. godine tužitelj se očituje na odgovor na tužbu, navodeći da tuženik neosnovano ističe prigovor zastare jer zastara

restitucijskog zahtjeva počinje teći tek od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost. Ponavlja da sporna naknada ne predstavlja "glavni predmet ugovora" te da teret dokaza o pojedinačnom pregovaranju leži na tuženiku, što on ničim nije dokazao. Ističe da mu banka nije prezentirala stvarne troškove i da obrada kredita ulazi u redovni opis posla bankarskog službenika koji za to prima plaću. Poziva se na recentnu praksu Vrhovnog suda RH (Rev-673/2023) koja potvrđuje ništetnost takvih odredbi i pravo na kamate od dana plaćanja.

4. U podnesku od 18. ožujka 2025. godine tuženik ustraje kod svojih navoda, ističući da je naknada za obradu kredita dio cijene ugovora sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju. Navodi da su potrošači imali utjecaj na odredbu jer svi nisu imali isti postotak naknade te ponavlja da bi prezentiranje detaljnih troškova bio prekomjeran teret za banku.
5. U podnesku od 20. svibnja 2026. godine tuženik ispričava nedolazak na ročište te predlaže odbacivanje tužbe radi nedostatka pravnog interesa
6. Tijekom postupka nesporno je među strankama da je sklopljen predmetni Ugovor o kreditu, da isti sadrži odredbu članka 7. o naknadi od 1,20% te da je tuženik pravni slijednik Slavonske banke d.d. Sporno je među strankama je li predmetna ugovorna odredba ništetna i nepoštena, ima li tužitelj status potrošača, je li se o spornoj odredbi pojedinačno pregovaralo te je li tužitelju prezentirana struktura troškova.
7. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao isprave i to: Ugovor o kreditu br. 5140030250-26000074275/2007 od 10.12.2007.g., povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika, potvrdu banke o iznosu i datumu naplate naknade, izračun eurske protuvrijednosti, Odluku o naknadama banke od 28.03.2006.g., te je saslušan tužitelj kao stranka u postupku.
8. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP) kao i rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.
9. Za svaku ispravu sud je izvršio uvid i pročitao sljedeće: uvidom u Ugovor o kreditu od 10.12.2007. sud je utvrdio da je u članku 7. stavak 1. ugovorena naknada od 1,20% jednokratno; uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra utvrđen je pravni slijed od Slavonske banke d.d. preko Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. do tuženika Addiko Bank d.d.; uvidom u potvrdu banke utvrđeno je da je tuženik od tužitelja naplatio iznos od 13.822,19 HRK na ime naknade dana 20.12.2007.; uvidom u Odluku o naknadama sud je utvrdio da tuženik propisuje naknade u postotnom iznosu, ali bez specifikacije stvarnih troškova koji čine tu naknadu.
10. Tužitelj Mario Lovrić u svom je iskazu na raspravi 26. svibnja 2026. naveo da je kredit podigao radi rješavanja stambenog pitanja, odnosno kupnje nekretnine za stanovanje. Izjavio je da je prilikom potpisivanja ugovora u banci bila službenica, a ne direktorica s kojom je dogovarao kredit, te da mu ništa posebno nije objašnjeno. Naglasio je da mu nije bila objašnjena odredba o naplati naknade za obradu zahtjeva, niti je znao u kojem će točno iznosu ona biti naplaćena, a ista mu je naplaćena odmah s računa nakon odobrenja kredita. Istaknuo je da u fazi pregovora uopće nije mogao utjecati na odredbe ugovora, već je to bilo po principu "uzmi ili ostavi". Na poseban

- upit naveo je da je u toj banci primao plaću i imao povjerenje u nju, ali mu nikada nije predodčen iznos niti struktura te naknade.
11. Sud prihvata iskaz tužitelja Marija Lovrića da je Ugovor bio unaprijed sastavljen i da je u njemu bila određena naknada o kojoj nije mogao pregovarati, a tome u prilog ide i dokumentacija u spisu, prema kojoj korisnik kredita nije mogao pregovarati o visini naknade iz članka 7. stavka 1. Ugovora o kreditu br. 5140030250-26000074275/2007, već je ista unaprijed određena od strane tuženika u visini od 1,20%.
  12. Predmet spora je zahtjev tužitelja da sud (1) utvrdi ništetnom odredbu članka 7. stavak 1. Ugovora o kreditu broj 5140030250-26000074275/2007 sklopljenoga dana 10. prosinca 2007. te da mu tuženik (2) isplati naplaćeni iznos naknade za obradu kredita, jer tužitelj tvrdi da se radi o nepoštenoj ugovornoj odredbi kojom je povrijeđeno njegovo potrošačko pravo. Dakle, sporno je među strankama je li predmetna odredba ugovora ništetna i nepoštena, ima li tužitelj status potrošača u smislu relevantnih propisa, je li se o spornoj odredbi pojedinačno pregovaralo, te ima li tužitelj pravo na isplatu naplaćenog iznosa na ime ulazne naknade sa zakonskom zateznom kamatom.
  13. Člankom 59. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03.) propisano je: "Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito (...) odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti (...).".
  14. Člankom 81. Zakona o zaštiti potrošača propisano je: (1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. (2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. (3) Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. (4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.
  15. Dakle, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o naknadi za obradu kredita i visini te naknade. Međutim, tijekom ovog postupka tuženik to nije dokazao, već iz predmetne odredbe Ugovora o kreditu proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se tužitelj obvezuje prilikom isplate kredita platiti banci naknadu.
  16. Prema članku 295. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. – dalje ZOO) opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj

ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ove.

17. Slijedom navedenoga, ovaj sud zaključuje da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja koji su sadržani u samom ugovoru, po prirodi stvari i ne može pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornoj odredbi Ugovora. Budući da iz predmetnog Ugovora proizlazi da ga je prethodno pripremio tuženik, odnosno da se radi o tipskom ugovoru, to je očito da se o odredbama tog ugovora nije pojedinačno pregovaralo, a niti je tužitelj mogao pojedinačno pregovarati.
18. S obzirom na to da je tužitelj na temelju članka 7. stavka 1. Ugovora o kreditu broj 5140030250-26000074275/2007 platio tuženiku naknadu u visini od 1,20% iznosa kredita, što je tuženik unaprijed odredio bez dokazivanja stvarnih troškova, očito je da je ista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača tj. tužitelja. To znači da je navedena odredba nepoštena primjenom članka 96. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača (ZZP/07), te ništetna u smislu članka 102. stavka 1. istog Zakona. Slijedom navedenoga, sud je prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio da je ništetan navedeni članak.
19. Kako je odredba čl. 7. st. 1. predmetnog Ugovora o kreditu ništetna, ista se među strankama ne može primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takve ugovorne odredbe. Sukladno članku 323. Zakona o obveznim odnosima (ZOO), tuženik je dužan vratiti tužitelju ono što je primio po osnovi koja je utvrđena ništetnom. Slijedom toga, tužitelj ima pravo na povrat naplaćene naknade za obradu kredita u ukupnom iznosu od 1.834,52 EUR.
20. Visina tražbine utvrđena je prema potvrdi tuženika o obračunu u kojoj je navedeno kako je na ime troška obrade od 1,20% za predmetni ugovor naplaćen iznos od 13.822,19 HRK i to dana 20. prosinca 2007. godine. Navedeni iznos u kunama, preračunat prema fiksnom tečaju konverzije, odgovara iznosu od 1.834,52 EUR, a tuženik tijekom postupka nije osporavao da je predmetna naknada naplaćena niti je osporio samu visinu iznosa.
21. Neosnovan je prigovor zastare, jer je člankom 328. ZOO-a propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti dijela članka 7. st. 1. Ugovora o kreditu. U odnosu na zahtjev za isplatu ističe se da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO-a, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju donošenjem ove presude.
22. Što se tiče zateznih kamata, sud prihvća zahtjev tužitelja da one teku od dana naplate naknade (21.12.2007.), jer se tuženik, kao strana koja je

nametnula ništetnu odredbu bez mogućnosti pregovaranja, smatra nepoštenim stjecateljem u smislu članka 1115. ZOO-a.

23. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavku 1. ZPP-a, jer je tužitelj u cijelosti uspio u sporu. Troškovi su priznati prema troškovniku tužitelja i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika: sastav tužbe (200,00 EUR), sastav obrazloženog podneska od 25.02.2025. (200,00 EUR), zastupanje na ročištu 26.05.2026. (200,00 EUR), zastupanje na ročištu za objavu (100,00 EUR), PDV 25% (175,00 EUR) te sudske pristojbe na tužbu (33,18 EUR) i presudu (66,36 EUR), što ukupno iznosi 974,54 EUR.

Slavonski Brod, 11. lipnja 2026.

Sutkinja

Miranda Gavrić Jularić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud.

DNA:

1. tužitelj po punomoćniku
2. tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-48dfc**

Kontrolni broj: **0b515-1f531-76e03**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.